

Duch Święty

Na wstępie należy zaznaczyć, że w różnych społecznościach chrześcijańskich temat dotyczący ducha świętego jest rozumiany w sposób rozbieżny.

Społeczność Zrzeszenia Wolnych Badaczy Pisma Świętego opiera się na wyrozumieniu, które szczegółowo opisuje V. tom „Wykładów Pisma Świętego”, a ściślej mówiąc wykłady:

- 8 „DROGA POJEDNANIA ŚWIĘTY DUCH BOŻY”;
- 9 „CHRZEST, ŚWIADECTWO I PIECZĘĆ DUCHA POJEDNANIA”;
- 10 „DUCH ZDROWEGO ZMYŚŁU”;
- 11 „ŚWIĘTY DUCH POJEDNANIA ROZPATRZENIE PRZYPUSZCZALNYCH ZASTRZEŻEŃ”.

Autorem tego dzieła jest br. Ch. T. Russel.

Z racji ważności tematu (duch święty) oraz jego obszerności niniejszy artykuł ma jedynie zachęcić Czytelnika do osobistego zgłębienia i rozważań w oparciu o zapisy Słowa Bożego, dostępną literaturę biblijną oraz przede wszystkim osobistą modlitwę do Pana Boga, Ojca w Niebie z prośbą, a także dziękczynieniem za wszystko, co pochodzi z Jego niewypowiedzianej łaski i miłości. W poniższym artykule dotkniemy jedynie tematu ducha świętego, próbując zwrócić uwagę Czytelnika na wybrane zapisy Pisma Świętego Starego i Nowego Testamentu. Chciałbym, aby te krótkie rozważania zachęciły Czytelników do dalszego zgłębienia prawd biblijnych w oparciu o dobre Słowo Boże przy założeniu, że fundamentem i podstawą jest **zawsze Biblia**. Gorąco doradzam, aby wszelkie duchowe przemyślenia oraz rozważania rozpoczynać głęboką i szczerą modlitwą zanoszoną w imieniu naszego Pana i Zbawiciela Jezusa Chrystusa do naszego Ojca w Niebie z błaganiami o otworzenie naszych serc i umysłów na wyrozumienie Jego Słowa, zdając się na prowadzenie Jego świętym duchem, odkładając na bok wszelkie ludzkie interpretacje czy wywody. Gdyż, jak mówi Słowo:

Ale nam to Bóg objawił przez Ducha swojego; albowiem duch wszystkiego się bada, i głębokości Bożych. Bo ktoś z ludzi wie, co jest w człowieku, tylko duch człowieczy, który w nim jest? Także też i tego, co jest w Bogu, nikt nie wie, tylko Duch Boży. Aleśmy my nie przyjęli ducha świata, lecz Ducha, który jest z Boga, abyśmy wiedzieli, które rzeczy nam są od Boga darowane; O których też mówimy, nie temi słowy, których ludzka mądrość naucza, ale których Duch Świę-

ty naucza, do duchownych rzeczy duchowne stosując. Ale cielesny człowiek nie pojmuje tych rzeczy, które są Ducha Bożego; albowiem mu są głupstwem i nie może ich poznać, przeto iż duchownie bywają rozsądzone. Aleć duchowny rozsądza wszystko; lecz sam od nikogo nie bywa rozsądzony. Albowiem ktoś poznał zmysł Pański? Któż go będzie uczył? Ale my zmysł Chrystusowy mamy – 1 Kor. 2:10-16 (BG).

Nasze rozważania zacznijmy od Starego Testamentu. Już w pierwszym rozdziale Biblii wspomniano o Duchu Bożym: *A ziemia była niekształtowa i próżna, i ciemność była nad przepaścią, a Duch Boży unaszał się nad wodami – 1 Mojż. 1:2 (BG).*

Warto zauważyć, że w pismach Starego Testamentu występuje pojęcie „duch Boży”, a nie występuje pojęcie „duch święty”, z wyjątkiem Księgi Daniela i to w bardzo ogólnym znaczeniu np.:

Jest mąż w królestwie twojem, w którym jest duch bogów świętych, w którym się znalazło za dni ojca twego oświecenie, i rozum, i mądrość, jako mądrość bogów, którego król Nabuchodonozor, ojciec twój, przedniejszym między mędrkami, i praktykarzami Chaldejczykami, i wieszczkami, postanowił, ojciec twój mówię, o królu! Dlatego, iż duch obfity, i umiejętność, i zrozumienie, wykładanie snów, i objawienie zagadek, i rozwiązanie rzeczy trudnych znalazły się przy Danijelu, któremu król dał imię Baltazar, teraz tedy niech przyzwowią Danijela, a oznajmić ten wykład – Dan. 5:11-12 (BG).

Użyte słowo w 1 Mojż. 1:2 „duch” opisane jest wg Biblii Gdańskiej w systemie Stronga, Stary Testament jako: **RUaCh (7307)** i ma wiele znaczeń jak poniżej:

Natomiast użyte słowo w Dan. 5:11 „duch” opisane jest wg. Biblii Gdańskiej w systemie Stronga, Stary Testament jako: **RUaCh (7308)** i posiada również wiele znaczeń jak poniżej:

Jak widać znaczenia słów nakładają się na siebie co może sugerować (biorąc pod uwagę kontekst zapisu 1 Mojż. 1:2 oraz Dan. 5:11-12), że jest mowa o tym samym duchu — duchu Bożym/świętym.

Stary Testament opisuje różne sytuacje, w których była manifestowana działalność ducha Bożego. Poniżej podajemy kilka cytatów ze Słowa Bożego:

A gdy obaczył Balaam, że się podobało Panu, aby błogosławił Izraelowi, już nie chodził, jako przedtem, raz i drugi dla wieszczby; ale obrócił ku puszcy twarz swo-

ję. A podniósłszy Balaam oczy swe, obaczył Izraela mieszkającego według pokoleń swoich, i był nad nim Duch(7307) Boży. I zaczął przypowieść swoją, a mówił: Rzekł Balaam, syn Beorów, rzekł mąż, którego oczy są otworzone, rzekł słyszący wymowy Boże, a który widzenie Wszechmocnego widział, który, kiedy padnie, otworzone ma oczy: Jako piękne są namioty twoje, o Jakubie! przybytki twoje, o Izraelu! – 4 Mojż. 24:1-5 (BG).

I stało się, gdy się obrócił, aby odszedł od Samuela, odmienił Bóg serce jego w insze; i spełniły się wszystkie one znaki dnia onego. I przyszli tam na pagórek, a oto, gromada proroków spotkała się z nim, i odpoczął na nim Duch (7307) Boży, i prorokował w pośrodku nich. Stało się tedy, że wszyscy, którzy go przedtem znali, ujrzeli, a oto, z prorokami prorokował; i mówili wszyscy jeden do drugiego: Cóż się stało synowi Cysowemu? Izali też Saul między prorokami? – 1 Sam. 10:9-11 (BG).

Tedy zstąpił Duch (7307) Boży na Saula, gdy usłyszał słowa te, i zapalił się gniew jego bardzo.

A wzięwszy parę wołów, rozrąbał je na sztuki, i rozesał po wszystkich granicach Izraelskich przez też posty, mówiąc: Ktokolwiek nie wynijdzie za Saulem i za Samuelem, tak się stanie wołom jego. I padł strach Pański na lud, i wyszli jako mąż jeden – 1 Sam. 11:6-7 (BG).

Tedy na Azaryjasza, syna Obedowego, przypadł Duch (7307) Boży. Który wyszedłszy przeciw Azie rzekł mu: Słuchajcie mnie, Aza i wszystko pokolenie Judowe i Benjaminowe! Pan był z wami, pókiście byli z nim, a jeżeli go szukać będziecie, znajdziecie go: ale jeżeli go opuścicie, opuści was – 2 Kron. 15:1-2 (BG).

Duch (7307) Panującego Pana jest nademną; przeto mię pomazał Pan, abym opowiadał Ewangelię cichym, posłał mię, abym związał rany tych, którzy są skruszonego serca, abym zwiastował pojmanym wyzwolenie, a więźniom otworzenie ciemnicy; Abym ogłosił miłościwy rok Pański, i dzień pomsty Boga naszego; abym cieszył wszystkich płaczących; Abym sprawił radość płaczącym w Syonie, a dał im ozdobę miasto popiołu, olejek wesela miasto smutku, odzienie chwały miasto ścieśnionego; i będą nazwani drzewami sprawiedliwości, szczepieniem Pańskim, abym był uwielbiony – Izaj. 61:1-3 (BG).

Pojęcia użyte w Biblii (tu Stary Testament) np.: „był nad nim Duch Boży”, „odpoczął na nim Duch Boży”, „zstąpił Duch Boży”, „przypadł Duch Boży”, „Duch Panującego Pana jest nade mną” lub inne podobne – są często używane w Biblii i określają **obecność Bożą**, której towarzyszą przejawy nadprzyrodzonej mocy lub wpływu, jaki Bóg wywiera na wybranych przez siebie ludzi ...Oto sługa mój, spolegać będę na nim, wybrany mój, którego sobie upodobała dusza moja. Dam mu Ducha swego, on sąd narodom wyda – Izaj 42:1 (BG). Przyjrzyjmy się, co w powyższym temacie ma do

powiedzenia Nowy Testament [w skrócie NT]. Czytając Słowo zauważamy, że NT mówi o działaniu ducha Bożego, który zstępuje na ludzi i uzdalnia ich do życia w prawdzie, wolności i miłości, ponadto określany jest różnymi wyrażeniami: duch Prawdy, Pocieszyciel, duch Święty, duch Pański, itp.

Użyte słowo odnoszące się do ducha wg. Biblii Gdańskiej w systemie Stronga, Nowy Testament: **pneuma (4151)** ma wiele znaczeń jak poniżej:

.....
.....
.....

Uwaga:

Gdy porównamy znaczenia użytych słów (tłumaczenie powyżej) odnoszących się do ducha Bożego / Świętego >>> zarówno w Starym Testamencie jak i w Nowym Testamencie zauważymy, że znaczenia słów są bardzo zbliżone, a w niektórych przypadkach – takie same.

.....
.....
.....

Zastanówmy się nad niektórymi wersetami [NT] dotyczącymi ducha świętego.

I rzekł do niego Anioł: Nie bój się, Zacharyjaszu! boć jest wysłuchana modlitwa twoja, a Elżbieta, żona twoja, urodzi ci syna, i nazwiesz imię jego Jan, Z którego będziesz miał radość i wesele, i wiele ich radować się będą z narodzenia jego. Albowiem będzie wielkim przed obliczem Pańskim; wina i napoju mocnego nie będzie pił, a Duchem (4151) Świętym będzie napełniony zaraz z żywota matki swojej – Łuk. 1:13-15 (BG).

I rzekł jej Anioł: Nie bój się, Maryjo! albowiem znalazłaś łaskę u Boga. A oto poczniesz w żywocie i porodzisz syna, i nazwiesz imię jego Jezus. Ten będzie wielki, a Synem Najwyższego będzie nazwany, i da mu Pan Bóg stolicę Dawida, ojca jego; I będzie królował nad domem Jakóbowym na wieki, a królestwu jego nie będzie końca. Zatem Maryja rzekła do Anioła: Jakoż to będzie, gdyż ja męża nie znam? A odpowiadając Anioł, rzekł jej: Duch (4151) Święty zstąpi na cię, a moc Najwyższego zacięni cię(1982); przetoż i to, co się z ciebie święte narodzi, nazwane będzie Synem Bożym – Łuk. 1:30-35 (BG).

W tym miejscu warto zauważyć, że moment zstąpienia ducha świętego (znaczenie słowa duch wskazano powyżej) połączone jest z działaniem mocy Najwyższe-

go wg słowa **moc Najwyższego zacieni cię**. Znaczenie tu użytych słów wg Biblii Gdańskiej w systemie Stronga, Nowy Testament jest następujące:

- „**moc (1411)**”
- „**Najwyższego (5310)**”
- **zacieni cię (1982)**

Jak widać powyżej, po złożeniu znaczeń wszystkich słów zapisanych w danym urywku [NT] i próbie „wzucia się” w okoliczności, przy jakich słowa były wypowiedziane, można odczytać, jaką właściwie treść i przesłanie ten zapis niesie, tj.: Boża wola (wypowiedziane Słowo) – inaczej: działalność ducha świętego, spowoduje użycie mocy, czego wynikiem będzie, cyt.: ... *to, co się z ciebie święte narodzi, nazwane będzie Synem Bożym*.

Dodatkowo, aby spróbować sobie wyobrazić, w jaki sposób odbywa się działanie ducha Świętego, skorzystajmy z opisu pewnego zdarzenia:

Lecz przez ręce apostołskie działo się wiele znamion i cudów między ludem, (a byli wszyscy jednomyślnie w przysionku Salomonowym. A z innych żaden nie śmiał się do nich przyłączyć; ale lud wiele o nich trzymał. I owszem przybywało mnóstwo wierzących Panu, mężów i niewiast). Tak że i na ulice wynosili chorych i kładli je na pościelach i łóżkach, aby przynajmniej cień Piotra przychodzącego zacienił (1982) niektórych z nich – Dzieje Ap. 5:12-15 (BG).

W opisie tym zostało użyte takie samo słowo, jak w Ewangelii Łukasza 1:35 pod indeksem **(1982)**, a konsekwencją były również cudowne uzdrowienia (w podobnych okolicznościach – słowo **zacienił**), jakie działa się na skutek działania mocy ducha świętego, jakiego posiadał Piotr.

Z powyższych opisów wynika, że działalność mocy Bożej jest związana z obecnością ducha świętego (Bożego) i jest to ten sam duch Boży, o którym wspomina Stary Testament.

Poniżej przywołano dodatkowe zapisy [NT], które potwierdzają dotychczasowe wnioski. I tak przykładowo:

A gdy Jezus został ochrzczony, natychmiast wyszedł z wody. A oto otworzyły Mu się niebiosa i ujrzał Ducha (4151) Bożego zstępującego jak gołębicę i przychodzącego na Niego – Mat 3:16 (BT).

Ciekawy opis, który obrazowo pokazuje cielesnemu

człowiekowi, w jaki sposób Pan Bóg potwierdza ludziom (tu: Janowi Chrzcicielowi, a przez ten zapis również wszystkim innym ludziom czytającym Słowo) prawdziwość posłania przez Boga Ojca, swojego Syna Jezusa Chrystusa do człowieka, poprzez udzielenie ducha świętego (Pełnomocnictwa Boga Ojca – Poświadczenia (opartego na Słowie)), że Pan Jezus Chrystus jest Synem Bożym i przyszedł z woli Boga Ojca, za Jego aprobatą i w Jego mocy – co było zresztą wcześniej Janowi Chrzcicielowi zapowiedziane:

A nazajutrz ujrzał Jan Jezusa idącego do siebie, i rzekł: Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata. Tenci jest, o którym powiadał, że idzie za mną mąż, który mię uprzedził; bo pierwaj był niż ja. A jam go nie znał; ale aby był objawiony Izraelowi, dlatego ja przyszedł, chrzcząc wodą. I świadczył Jan, mówiąc: Widziałem Ducha zstępującego jako gołębicę z nieba, i został na nim. A jam go nie znał; ale który mię posłał chrzcić wodą, ten mi rzekł: Na kogo byś ujrzał Ducha zstępującego i zostającego na nim, tenci jest, który chrzci Duchem Świętym – Jan. 1:29-33 (BG).

Kolejny tekst:

Jeżeli mię miłujecie, przykazania moje zachowajcie. A ja prosić będę Ojca, a innego pociesziciela da wam, aby z wami mieszkał na wieki, Onego Ducha prawdy, którego świat przyjąć nie może; bo go nie widzi, ani go zna; lecz wy go znacie, gdyż u was mieszka i w was będzie – Jan. 14:15-17 (BG).

Mamy tu opis ukazujący, że ci, którzy zachowują Boże przykazania i miłują Pana Jezusa, będą czuli, że są dziećmi Bożymi w stałej łączności z Panem Bogiem Ojcem i Jego Synem, Panem Jezusem, co zapewnia właśnie on duch Prawdy.

Bo którzykolwiek Duchem Bożym prowadzeni bywają, ci są synami Bożymi. Gdyżście nie wzięli ducha niewoli znowu ku bojaźni, aleście wzięli Ducha przysposobienia synowskiego, przez którego wołamy: Abba, to jest Ojciec! Tenże duch poświadcza duchowi naszemu, iż jesteśmy dziećmi Bożymi. A jeżeliż dziećmi, tedy i dziedzicami, dziedzicami wprawdzie Bożymi, a spóldziedzicami Chrystusowymi, jeżeli tylko z nim cierpimy, abyśmy też z nim byli uwielbieni – Rzym. 8:14-17 (BG).

Oprócz powyższych zapisów jest jeszcze wiele innych

wersetów w [NT] mówiących o Duchu Świętym, które ukazują różne sytuacje i działania, co może prowadzić do powstania wielu nieraz odmiennych interpretacji. Dlatego zawsze należy starać się podchodzić do wszystkich wersetów z pokorą, modlitwą. Należy analizować zapisy Słowa Bożego, wczytując się w kontekst oraz posiłkując się różnymi innymi wersetami zawartymi w różnych miejscach, a odnoszącymi się do tego samego tematu. Na tym właśnie polega badanie i zgłębianie prawd biblijnych, a osobom wytrwałym w poszukiwaniu prawdy dedykowane są słowa Pana Jezusa:

Proście, a będzie wam dano, szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a będzie wam otworzono. Każdy bowiem, kto prosi, bierze; a kto szuka, znajduje; a temu, co kołacze, będzie otworzono – Mat. 7:7-8 (BG).

Kontynuując, chciałbym jeszcze zastanowić się nad dwoma urywkami [NT] zapisanymi w Ewangelii św. Jana:

- *Rzekł do niego Nikodem: Jakóż się może człowiek narodzić, będąc stary? izali powtórę może wniknąć w żywot matki swojej i narodzić się? Odpowiedział Jezus: Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci: Jeżeli się kto nie narodził z wody i z Ducha(4151), nie może wniknąć do królestwa Bożego. Co się narodziło z ciała, ciało jest, a co się narodziło z Ducha(4151), duch(4151) jest. Nie dziwuj się, żem ci powiedział: Musicie się znowu narodzić. Wiatr, gdzie chce, wieje i głos jego słyszysz, ale nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd idzie; takżec jest każdy, który się narodził z Ducha(4151) – Jan. 3:4-8 (BG).*
- *A gdy ujrzycie Syna Człowieczego, jak będzie wstępował tam, gdzie był przedtem? Duch(4151) daje życie; ciało na nic się nie przyda. Słowa, które Ja wam powiedziałem, są duchem(4151) i są życiem. – Jan 6:62-69.*

Zwróćmy uwagę na pewne stwierdzenie zapisane w powyższym wersecie. Jak widać z w/w zapisów wyrażenie **duch(4151)**, którego znaczenie jest bardzo szerokie, może odnosić się również np. do Słów, jak wskazuje na to Pan Jezus.

Ponadto zgodnie z tym, co powiedział Pan Jezus, narodzić trzeba się z **ducha(4151)**, aby można było wejść do Królestwa Bożego.

Jak więc z powyższego wynika, pojęcie **duch** również w znaczeniu **duch święty/Boży**, stanowi pojęcie bardzo szerokie i głębokie, jeżeli się rozpatruje się je w świetle Biblii.

Kończąc, zachęcam więc wszystkich do dalszego zgłębiania Biblii, aby w każdej sprawie (nie tylko w tej, którą rozważaliśmy w tym krótkim artykule) starać się zawsze opierać na Słowie Bożym. Analizując zapisy Starego i Nowego Testamentu, starajmy się zawsze robić to ze szczerą i gorącą modlitwą do Pana Boga w imieniu naszego Zbawiciela, Pana Jezusa Chrystusa. Ustawiczna modlitwa, poparta staraniem o codzienne przestrzeganie w naszym życiu Bożych praw i przykazań, spowoduje właściwe wyrozumienie oraz jeszcze większą obfitość działania w naszym życiu onego Pocieszyciela – ducha prawdy – ducha świętego – ducha Bożego. Boże Słowo, Boża obecność w naszym codziennym życiu uzdolni nas do tego, aby rosnąć we wszystkim w Onego, który jest Głową, to jest – w Chrystusa. *Ale szczerymi będąc w miłości, rośnijmy w onego we wszystkim, który jest głową, to jest w Chrystusa – Efez. 4:15 (BG).*

Duch Boży (święty) w sposób szczególny zstąpił na Syna Bożego, Jezusa Chrystusa. Całe Jego życie naznaczone było mocą ducha, który działał w Nim od momentu poczęcia (Łuk. 1:35), poprzez chrzest w Jordanie (Mat. 3:16), aż do wypełnienia na krzyżu ofiary odkupienia (Żyd. 9:14). Chrystus obiecał przekazać swojego ducha uczniom i uzdolnić ich do kontynuowania swojej misji w świecie (Jan 16:5-15). Zgodnie z modlitwą arcykapłańską, jaką zanosił do Ojca (Jan. 17), wszyscy, którzy przez słowo ich (tj. uczniów) uwierzą w Niego, mogą się czuć zaszczytzeni i pewni również tej obietnicy.

Obietnica ta wypełniła się nad zgromadzonymi uczniami w Dniu Pięćdziesiątnicy (Dzieje Ap. 2:1-24) i ciągle dalej wypełnia się wobec Pańskich uczniów.

Mączka Zbigniew

Załączone fragmenty tłumaczeń słów pochodzą z publikacji: „Konkordancja Biblii w systemie Stronga”, wyd. „Na Straży”.